

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2021. augusztus 26.
(OR. en)

11398/21

**Intézményközi referenciaszám:
2021/0278(NLE)**

PECHE 283

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2021. augusztus 26.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2021) 491 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2021/92 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2021) 491 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2021) 491 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.8.26.
COM(2021) 491 final

2021/0278 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2021/92 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek (a továbbiakban: a közös halászati politikáról szóló alaprendelet) megfelelően arra kell törekedni, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot (MFH) biztosító szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása teljes kifogható mennyiségek (TAC) és kvóták formájában.

A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet tartományokként tovább pontosítja a halászati mortalitási értékeket. Ezeket az értékeket e javaslat a közös halászati politika célkitűzéseinek elérésére és különösen a maximális fenntartható hozam elérésére és fenntartására használja.

E javaslat célja, hogy a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében meghatározza a tagállamok halászati lehetőségeit a 2022. évre. A teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűsítése és pontosítása érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat az 1380/2013/EU rendelet célkitűzéseinek megfelelő szintű kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javaslat összhangban van a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival, és összhangban áll az Unió fenntartható fejlődéssel kapcsolatos politikájával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említettek szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

• Arányosság

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

A KHP közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A tanácsi rendeletre irányuló javaslat elosztja a halászati lehetőségeket a tagállamok között. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke szerint a tagállamok az e cikkeken előírt kritériumok tiszteletben tartásával saját belátásuk szerint dönthetnek e lehetőségek egyes régiók vagy piaci szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre a kiosztott halászati lehetőségek

kapcsán az általuk követett társadalmi-gazdasági modellnek megfelelő döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el minden évben, végrehajtásának állami és magánszektorbeli módozatai pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt eszköz: rendelet.

Ez a javaslat az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján a halászati gazdálkodásra vonatkozik.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultációk az érdekelt felekkel**

A közös halászati politika keretében 2022-ben rendelkezésre álló halászati lehetőségekről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2021) 279 final) foglaltak alapján konzultációra került sor a balti-tengeri tanácsadó testülettel (BSAC). A javaslat a Nemzetközi Tengerkutató Tanácstól (ICES) kapott tudományos szakvéleményeken alapul. Figyelembe vettük az érdekelték által az összes érintett halállományra vonatkozóan előzetesen kifejtett álláspontokat, amennyiben nem álltak ellentmondásban a meglévő szakpolitikákkal, illetve nem vezethetnének a sérülékeny erőforrások állapotának romlásához.

A 2021 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények is megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

Konzultációra került sor a tudományos szervezetként működő ICES-szel.

Az Unió az ICES-től minden évben tudományos szakvéleményeket kér a jelentős halállományok állapotáról. A kapott szakvélemény kiterjed minden balti-tengeri állományra, és a kereskedelmi szempontból legfontosabbak tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmaz (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy hosszú távú megközelítés részét képezi, amelynek értelmében a halászat a hosszú távon fenntartható szintekre csökken, majd e szinteken marad. Ez a megközelítés várhatóan stabil halászati terhelést, magasabb kvótákat és ezáltal a halászoknak és családjaiknak jobb megélhetést eredményez. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvez a halászati ágazatnak, a fogyasztóknak, a feldolgozó- és kiskereskedelmi ágazatnak, valamint a kereskedelmi és a rekreációs célú halászathoz kapcsolódó egyéb iparágaknak.

Az elmúlt években a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozóan hozott határozatoknak a Balti-tenger középső részén élő heringállomány kivételével 2019-ig sikerült összhangba hozniuk az MFH szempontjából értékelt állományok halászati mortalitását a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor érvényes MFH-tartományokkal, így az állományok helyrejöttek, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. Sajnálatos módon 2019-ben súlyos terhelés érte a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományát, és az ICES becslései szerint a szóban forgó állomány állapota valószínűleg az elkövetkező években sem fog javulni.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal esetében is évek óta tart a küzdelem azért, hogy vissza lehessen állítani az egészséges szintet, és 2020 óta a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája is az egészséges szint alá csökkent. Hosszú évek óta számos lazacállomány is rendkívül gyenge. Ezért további előrelépésre van szükség valamennyi állomány megerősítésében, és a maximális fenntartható hozam elérésében.

2021. május 28-án az ICES közzétette a balti-tengeri állományokra vonatkozó tudományos szakvéleményét, ugyanakkor a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehalra és a két lazacállomány teljes kifogható mennyiségére vonatkozó szakvéleményét szeptember közepére halasztotta. Az ICES becslése szerint a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány és a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal biomasszája a biztonságos biológiai határértékek alatt marad. A Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája az egészséges határértékek alatt marad. A Balti-tenger nyugati részén élő közönségestőkehal-állomány biomasszája évek óta nem éri el az egészséges határértéket. A Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra vonatkozóan elővigyázatossági megközelítéssel alapuló szakvélemény készül. Öt állomány részesül MFH-szakvéleményben, amelyek közül három (spratt, a Rigai-öböl heringállománya és a Botteni-öböl heringállománya) esetében egészséges szint tapasztalható, kettő esetében pedig nem (a Balti-tenger nyugati és középső részén élő heringállomány). A sima lepényhal populációja két állományból áll, amelyek közül az egyik esetében MFH-szakvélemény, a másik esetében pedig elővigyázatossági megközelítéssel alapuló szakvélemény készül.

A fentiek figyelembevételével és az ICES három állomány teljes kifogható mennyiségére és egy negyedik állomány kiegészítő ICES-információira vonatkozó szakvéleményének közzétételéig a javaslat megszüntetné a Balti-tenger nyugati részén élő, az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozott TAC-értékkel rendelkező heringállomány célzott halászatát, és a Botteni-öböl heringállománya esetében 5 %-kal, a Balti-tenger középső részén élő heringállomány esetében pedig 54 %-kal csökkentené a halászati lehetőségeket. A bizottsági javaslat 21 %-kal növelné a rigai-öbölbeli heringállományra vonatkozó halászati lehetőségeket, a simalepényhal- és a sprattállományra, a keleti tőkehalállomány járulékos fogásaira vonatkozó halászati lehetőségeket pedig változatlanul hagyná.

A 2022-re vonatkozó javaslat gazdasági hatása tehát abban mutatkozik meg, hogy valamennyi tagállam számára csökkenni fognak a halászati lehetőségek. A jelenlegi javaslat összességében (azaz a nyugati tőkehalállomány, a nyugati heringállomány és a két lazacállományra vonatkozó TAC nélkül) a balti-tengeri halászati lehetőségek tekintetében megközelítőleg 434 500 tonnás szintet eredményez, ami a 2021. évi módosított halászati lehetőségekhez képest 11,6 %-os csökkenést jelent.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat rugalmasságot biztosít a balti-tengeri halászati lehetőségekről szóló rendeletek alapján a korábbi években már bevezetett kvótacsere-rendszerek alkalmazása tekintetében. Az uniós vagy nemzeti hatóságokat terhelő új rendelkezések vagy új közigazgatási eljárások nem kerülnek elrendelésre, így az adminisztratív teher nem nő.

A javaslat a 2022-es évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati rendelkezést.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet írja elő.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat meghatározza a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, 2022-re szóló halászati lehetőségeket.

A Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet 2016. július 20-án lépett hatályba. E terv rendelkezései szerint a halászati lehetőségeket a terv célkitűzéseivel összhangban kell meghatározni, ezenkívül a halászati lehetőségeknek meg kell felelniük a rendelkezésre álló legjobb – főképpen az ICES vagy hasonló, független tudományos testületek által kibocsátott – tudományos szakvéleményekben meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak. Azon állományok esetében, amelyek tekintetében MFH-szakvélemény készül, a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a teljes kifogható mennyiséget elvben az F_{MFH} -pontérték szerint vagy az alatti értékben kell megállapítani („alsó F_{MFH} -tartomány”), bár a TAC az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdése szerint az F_{MFH} -tartományok alatti értékben is meghatározható. Egészséges állományok esetében a TAC – a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 4. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételek mellett – az F_{MFH} -pontérték („felső F_{MFH} -tartomány”) feletti értékben is megállapítható. Azon állományok esetében, amelyek biomasszája nem éri el az egészséges határértékeket („ $B_{trigger}$ ”), a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet 5. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy megfelelő korrekciós intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az állomány gyorsan visszaálljon az egészséges szintre, és különösen a teljes kifogható mennyiséget a biomassza csökkenésének figyelembevételével a felső F_{MFH} -tartomány alatti értékben kell megállapítani. Ha egy állomány biomasszája a biztonságos biológiai határértékek („ B_{lim} ”) alatt van, a többéves terv 5. cikkének (2) bekezdése szerint további korrekciós intézkedéseket kell hozni. Ezek a korrekciós intézkedések magukban foglalhatják különösen az érintett állomány célzott halászatának felfüggesztését, valamint a szóban forgó állományokra vagy más állományokra vonatkozó halászati lehetőségek megfelelő csökkentését. Egyéb korrekciós intézkedések is elfogadhatók, azonban funkcionálisan kapcsolódniuk kell a halászati lehetőségekhez. Az intézkedéseket a helyzet jellegével, súlyosságával, időtartamával és ismétlődésével összhangban kell kiválasztani.

A közös halászati politikáról szóló alaprendelet szerint azon állományok esetében, amelyek vonatkozásában elővigyázatossági megközelítéssel alapuló szakvélemény készül, a halászati lehetőségeket olyan értékben kell meghatározni, amely legalább hasonló szintű védelmet biztosít. (8) preambulumbekkezdésében a közös halászati politikáról szóló alaprendelet továbbá úgy rendelkezik, hogy a vegyes halászattal összefüggő gazdálkodási döntések során figyelembe kell venni, hogy a vegyes halászat esetében nehézséget jelenthet minden érintett állományt egyidejűleg a maximális fenntartható hozam biztosítása mellett halászni, különösen ha a tudományos szakvélemények azt mutatják, hogy a halászeszközök szelektivitásának fokozása révén csak nagyon nehezen valósítható meg az olyan fajok elkerülése, amelyek esetében a kvóta kimerítése a halászati tevékenység leállítását idézi elő.

A javasolt halászati lehetőségek megfelelnek a közös halászati politikáról szóló alaprendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a) viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a) közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt teljes kifogható mennyiségekből levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a javaslat melléklete tünteti fel.

A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány esetében az állomány mérete az ICES becslése szerint továbbra is a szaporodóképes biomassza legalacsonyabb szintjének 54 %-át éri el, amely legalacsonyabb szint alatt csökkenhet az ICES által meghatározott szaporodóképesesség (B_{lim}). Az állománypótlódás évek óta alacsony, és történelmi mélypontra esett vissza. Mivel egyetlen fogási forgatókönyv sem gyarapítaná a biomasszát a közeljövőben a B_{lim} fölé, az ICES megismételte arra vonatkozó szakvéleményét, hogy teljes halászati tilalmat kell elrendelni, immár a negyedik egymást követő évben.

A Bizottság ezért a többéves terv 5. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (4) bekezdése alapján azt javasolja, hogy a tisztán tudományos halászat kivételével meg kell szüntetni a célzott halászatot, és a teljes kifogható mennyiséget az elkerülhetetlen járulékos fogásokra kell korlátozni, hogy elkerülhető legyen más halászati tevékenységek blokkolása. Az ICES idén első alkalommal tett közzé műszaki szolgálati dokumentumot a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány egyéb halászatokban történő elkerülhetetlen járulékos fogásairól. Nem említi azonban a balti-tengeri halászatot. A Bizottság felkérte az ICES-t, hogy szolgáltatson erről információkat. A Bizottság aktualizálja javaslatát, és javaslatot tesz a teljes kifogható mennyiség mértékére, amint az ICES-től megkapta ezt az információt.

A Balti-tenger keleti tőkehalállománya esetében az ICES továbbra sem tudja meghatározni az MFH szerinti halászati mortalitási tartományokat, ezért elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményt bocsátott ki. Az ICES immár a harmadik egymást követő évben tett közzé teljes halászati tilalmi javaslatot 2022-re vonatkozóan. Az ICES becslése szerint az állomány továbbra is a biztonságos biológiai határértékek (B_{lim}) alatti szinten lesz, és középtávon még a halászat teljes tilalma esetén is az említett érték alatt fog maradni. Emellett az ICES becslései szerint a biomassza 2020 óta enyhén csökkent, és az állománypótlódás továbbra is történelmi mélyponton van. Az állományok kimerülésére tekintettel 2019 óta szigorú intézkedéseket fogadtak el. A Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát a tisztán tudományos halászat kivételével megszüntették, és a teljes kifogható mennyiség az elkerülhetetlen járulékos fogásokra korlátozódik annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a Balti-tengeren a legtöbb egyéb halászati tevékenység blokkolását.

Ezenkívül a halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó további korrekciós intézkedéseket fogadtak el az ívóhelyek lezárásával, ami kiterjed az ívási csúcsidőszakra és a potenciális ívóterületekre, a tisztán tudományos halászat, a passzív halászeszközöket használó egyes kisüzemi part menti halászatok és a fő potenciális ívóhelyeken kívül folytatott, emberi fogyasztásra szánt nyílt tengeri halászat kivételével. Emellett a szabadidős horgászat 2020 óta be van tiltva a fő elterjedési területen, mivel a járulékos fogásokra vonatkozó teljes kifogható mennyiséghez képest a kifogott mennyiségek jelentősek lennének. Mivel még nem telt annyi idő a korrekciós intézkedések óta, hogy a halállomány javulása bekövetkezzen, továbbra is célszerű fenntartani őket és változatlanul hagyni a teljes kifogható mennyiség szintjét.

A Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal tekintetében az értékelési folyamat során feltárt jelentős visszamenőleges következtetések miatt az ICES úgy határozott, hogy szakvéleményét 2021. szeptember közepére halasztja. Az ICES mindazonáltal 2019 óta jelzi, hogy az állomány állapota sérülékeny és ismét romlik. Ezen túlmenően az állomány egyetlen jó évjáratra támaszkodik, amelynek biomasszáját azonban rendszeresen lefelé módosították. Jelenleg nincs arra utaló jel, hogy az állomány általános állapotának megítélése jelentősen javult volna. Az ICES szakvéleményéig ezért helyénvaló változatlanul hagyni az ívóhelyek

lezárására, valamint a célzott és rekreációs célú halászatra vonatkozó, 2021-ben meglévő halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket. A Bizottság aktualizálja a teljes kifogható mennyiség szintjére és a szabadidős horgászatra vonatkozó fogási határértékre vonatkozó javaslatát, amint az ICES szakvéleményt ad ki.

Az ICES 2020. évi becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biotasszája az egészséges szint („B_{trigger}”) alá csökkent. A múlt évben arra számítottak, hogy a biotassza 2021-ben ismét az egészséges szint felett lesz, azonban valójában tovább csökkent, és megközelítette a B_{lim}-szintet. Emellett tavaly az ICES úgy becsülte, hogy a 2019. évi évjárat erős lesz, azonban az átlag alatt volt, ami azt jelenti, hogy 2015 óta nem történt erőteljes állománypótlódás. A Bizottság ezért a többéves terv 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban azt javasolja, hogy a megállapítandó halászati lehetőségek értéke az F_{MFH}-tartomány alsó pontján legyen. Az ICES becslései szerint a halászati mortalitás e mértékével a biotassza 2023-ban újra az egészséges szint fölé fog emelkedni.

A rigai-öbölbeli heringállomány, a botteni-öbölbeli heringállomány és a sprattállomány tekintetében javasolt teljes kifogható mennyiségek megfelelnek a többéves terv 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, MFH szerinti halászati mortalitási tartománynak. A spratt biotasszája egészséges, de a halászati terhelés továbbra is túl magas. Ezen túlmenően az ICES szerint a több fajra kiterjedő kölcsönhatásokat is figyelembe kell venni, mivel a spratt a tőkehal fontos takarmányfaja. Ezenkívül a sprattot együtt halásszák a heringgel, amelynek teljes kifogható mennyiségét a többéves terv létrehozásáról szóló rendelet szabályai szerint immár a második egymást követő évben jelentősen csökkenteni kell. A Bizottság ezért azt javasolja, hogy nem szabad megemelni a sprattra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget, hanem meg kell tartani azt.

A sima lepényhalra vonatkozó TAC egyrészt az ICES 21–23 alkörzetekben a maximális fenntartható hozamra vonatkozó ajánlás, másrészt az ICES 24–32 alkörzetekben élő állomány tekintetében az ICES által a korlátozott adatellátottságú állományokra vonatkozóan kidolgozott megközelítés (elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvélemény) alapján került meghatározásra. Mindkét állomány jól fejlődik, de figyelembe kell venni a fajok közötti kölcsönhatásokat. A tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogás a sima lepényhal halászatában, és a járulékos fogások szintje különösen jelentős lehet, ha nem használnak szelektívebb halászeszközöket. A Bizottság azt javasolja, hogy a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket nagyon alacsony szinten kell tartani, és a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó, elhalasztott ICES-szakvélemény várhatóan nem fogja javasolni a fogások jelentős növelését. A Bizottság ezért a többéves terv 4. cikkének (4) bekezdésével összhangban a sima lepényhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség fenntartását javasolja.

Az ICES úgy határozott, hogy a két lazacállományra vonatkozó teljes kifogható mennyiségről szóló szakvéleményét 2021. szeptember közepére halasztja. A Bizottság naprakésszé teszi javaslatát, amint az ICES szakvéleményt ad ki. Mindemellett a fő tengermedence lazacállományára vonatkozóan 2020-ban elvégzett értékelés során az ICES megállapította, hogy a referenciapontok és a korábbi szakvélemények nincsenek összhangban az MFH-megközelítéssel. Emellett számos folyami lazacállomány hosszú évek óta gyenge, és legjobb esetben is csak korlátozott jelek utalnak a fellendülésükre. A fő tengermedencében a vegyes állományok kereskedelmi célú és rekreációs célú halászata valamennyi állományra irányul, beleértve a gyenge állományokat is. Az ICES ezért úgy becsülte, hogy a vegyes, kereskedelmi célú tengeri halászatban nem olyan a kifogási arány, amely biztosítaná, hogy a TAC hatálya alá tartozó területen élő valamennyi lazacállomány egy lazacgeneráción belül elérje a maximális fenntartható hozamot.

A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, többek között az elővigyázatossági szempontból, illetve az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozóan a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt elvét.

A Bizottság javasolja továbbá az (EU) 2021/92 rendelet módosítását annak érdekében, hogy meghatározza a norvég tőkehalra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget, amelynek halászata november 1-jén kezdődik. A TAC-szint „p.m.”-ben kerül meghatározásra az ICES szakvéleményének 2021. október elejére várható közzétételéig és az Egyesült Királysággal folytatott konzultációkig.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2022. évre történő meghatározásáról, valamint az (EU) 2021/92 rendeletnek az egyéb vizekre vonatkozó egyes halászati lehetőségek tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 6. cikke értelmében állományvédelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeket figyelembe véve, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és más tanácsadó testületek által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi területek tekintetében létrehozott tanácsadó testületek szakvéleményeit, valamint a tagállamok bármely közös ajánlását is.
- (2) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan intézkedéseket – ezen belül adott esetben bizonyos, a halászati lehetőségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdése szerint a halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az egyes tagállamok által folytatott halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve halászat tekintetében biztosított legyen.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a közös halászati politika célja a maximális fenntartható hozamnak (MFH) megfelelő kiaknázási arány 2015-ig való elérése, amennyiben lehetséges, és annak legkésőbb 2020-ig az összes állomány esetében való fokozatos, egyre növekvő alapon történő megvalósítása. A 2020-ig tartó átmeneti időszak célja az volt, hogy egyensúlyt teremtsen valamennyi állomány maximális fenntartható hozamának elérése és a vonatkozó halászati lehetőségek esetleges kiigazításához kapcsolódó lehetséges társadalmi-gazdasági szempontok között.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket (TAC-ok) ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

ugyanakkor az egyes halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot; ezenkívül az érdekeltekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is figyelembe kell venni.

- (5) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára vonatkozóan (a továbbiakban: a terv). A terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot biztosító szintet. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (4) bekezdése értelmében konkrét többéves terv hatálya alá tartozó állományok esetében a halászati lehetőségeket a vonatkozó tervben szereplő szabályokkal összhangban kell meghatározni.
- (6) A terv 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a terv 1. cikkében felsorolt állományokra vonatkozó halászati lehetőségeket úgy kellett meghatározni, hogy a lehető leghamarabb, fokozatosan és egyre növekvő jelleggel 2020-ig elérhető legyen a maximális fenntartható hozamnak megfelelő tartományokban kifejezett halászati mortalitás. Az érintett balti-tengeri állományokra vonatkozó 2022. évi fogási korlátokat ezért a terv célkitűzéseivel összhangban kell megállapítani.
- (7) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) 2021. május 28-án közzétette a balti-tengeri állományokra vonatkozó éves szakvéleményét. Jelezte, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája az ICES 20–24 alkörzetekben továbbra is csupán 54 %-a volt a szaporodóképes biomassza legalacsonyabb referenciaszintjének, amely alatt csökkenhet a szaporodóképesség („B_{lim}”). Emellett az állománypótlódás továbbra is történelmi mélyponton van. Az ICES ezért immár a negyedik egymást követő évben tett közzé teljes halászati tilalmi javaslatot. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány mérete minél hamarabb visszaálljon az MFH-t biztosító szintet meghaladó szintekre. Ezen túlmenően e rendelkezés további korrekciós intézkedések elfogadását is előírja. Az állományok kimerülése miatt a célzott halászatot helyénvaló leállítani; ez alól kivételt képeznek a kizárólag tudományos vizsgálatok céljából és az (EU) 2019/1241 európai parlamenti és tanácsi rendelet³ 25. cikkében meghatározott feltételeknek maradéktalanul megfelelő halászati műveletek. Annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a blokkoló kvóta hatálya alá tartozó fajok kvótájának kimerítését, valamint hogy megfelelő egyensúly legyen teremthető egyrészt a halászat folytatása (tekintettel a potenciálisan súlyos társadalmi-gazdasági következményekre), másrészt pedig az említett állományok vonatkozásában a jó biológiai állapot elérésének szükségessége között, továbbá figyelembe véve, hogy a vegyes halászatban nehéz valamennyi állományt a maximális fenntartható hozam szintjén egyidejűleg halászni, helyénvaló teljes kifogható mennyiséget megállapítani az állomány járulékos fogásaira vonatkozóan.

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

- (8) Ami a közönséges tőkehalnak a Balti-tenger keleti részén élő állományát illeti, az ICES 2019 óta ismét adatokban gazdagabb értékelésre alapozhatja az elővigyázatossági megközelítésen alapuló szakvéleményét. Az ICES becslései szerint a biomassza továbbra is a B_{lim} alatt van, és tavaly óta tovább csökkent. Az ICES ezért immár a harmadik egymást követő évben tett közzé teljes halászati tilalmi javaslatot. 2019 óta szigorú állományvédelmi intézkedéseket fogadtak el az Unióban. Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése értelmében a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal célzott halászatát leállították, és a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehal elkerülhetetlen járulékos fogásai tekintetében a teljes kifogható mennyiséget nagyon alacsony szinten határozták meg annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a kvóta kimerítését és más halászati tevékenységek leállítását. Ezenkívül a halászati lehetőségekhez funkcionálisan kapcsolódó további korrekciós intézkedések bevezetésére került sor az ívóhelyek lezárásának és a fő elterjedési területen a rekreációs célú halászat tilalma formájában. Az ICES szakvéleményére és az állomány változatlan helyzetére tekintettel helyénvaló változatlanul hagyni a halászati lehetőségek szintjét és a funkcionálisan kapcsolódó korrekciós intézkedéseket.
- (9) [Beillesztendő: a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó szöveg]
- (10) 2020-ban az ICES becslései szerint a Balti-tenger középső részén élő heringállomány biomasszája a szaporodóképes állomány biomasszájára vonatkozó referenciapont alá csökkent, amely alatt megfelelő állománygazdálkodási intézkedéseket kell hozni ($B_{trigger}$). 2021-ben az ICES becslése szerint a biomassza tovább csökkent, és jelenleg közelít a B_{lim} -hez. Ezért a halászati lehetőségeket helyénvaló az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározni.
- (11) Az ICES szakvéleménye szerint a közönséges tőkehalat járulékosan fogják ki a sima lepényhal halászatában. A sprattot a heringgel együtt halásszák, valamint a spratt a közönséges tőkehal zsákmányául is szolgál. A sima lepényhalra és a sprattra vonatkozó halászati lehetőségek meghatározásakor helyénvaló figyelembe venni a fajok közötti kölcsönhatások e szempontjait.
- (12) [Beillesztendő: a fő tengermedence lazacállományaira vonatkozó szöveg]
- (13) [Beillesztendő: a Finn-öböl lazacállományaira vonatkozó szöveg]
- (14) A tengeri pisztráng négy tengeri mérföldön túli halászatára vonatkozó tilalom, valamint a tengeri pisztráng járulékos fogásainak a tengeri pisztráng és a lazac teljes együttes fogásának 3 %-ára történő korlátozása nyomán nagymértékben csökkent a lazachalászatban a fogások korábban jelentős mértékű – különösen tengeripisztráng-fogásként történő – téves bejelentése. A téves jelentések számának alacsony szinten tartása érdekében ezért helyénvaló fenntartani ezt a rendelkezést.
- (15) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁴ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok

⁴ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító uniós ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. E rendeletben ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya alá tartozó állományok kirakódásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.

- (16) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁵ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek meghatározásakor a Tanácsnak – különösen az állományok biológiai állapota alapján – határoznia kell arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3., illetve a 4. cikk. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt megállapítani, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor kerül alkalmazásra az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha nem alkalmazzák az egymást követő évek közötti rugalmasság elvét, amelyet az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése ír elő.
- (17) Továbbá, mivel a Balti-tenger keleti részén élő közönségstőkehal-állomány és a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszája a B_{lim} alatt van, és 2022-ben csak a járulékos fogása és tudományos célú halászata engedélyezett, a tagállamok vállalták, hogy ezen állományok tekintetében 2022-ben nem alkalmazzák az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt évek közötti rugalmasság elvét azért, hogy a 2022. évi fogások ne lépjenek túl Balti-tenger keleti részén élő közönségstőkehal-állomány és a Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány tekintetében megállapított teljes kifogható mennyiséget.
- (18) Az ICES 3a körzetben és az Egyesült Királyságban, valamint az ICES 4 alterület európai uniós vizeiben és az ICES 2a körzet egyesült királyságbeli vizeiben élő norvég tőkehalra vonatkozó halászati év november 1-jétől október 31-ig tart. Az idevágó új tudományos szakvélemények alapján az említett területek esetében teljes kifogható mennyiséget kell megállapítani a norvég tőkehalra vonatkozóan. Az (EU) 2021/92 tanácsi rendeletet⁶ ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (19) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében indokolt előírni, hogy e rendelet 2022. január 1-jétől legyen alkalmazandó. Mindazonáltal a rendeletnek 2021. november 1-től 2022. október 31-ig alkalmazandónak kell lennie az ICES 3a körzetben és az Egyesült Királyságban, valamint az ICES 4 alterület európai uniós vizeiben és az ICES 2a körzet egyesült királyságbeli vizeiben élő norvég tőkehalra. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

⁵ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

⁶ A Tanács (EU) 2021/92 rendelete (2021. január 28.) bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségekről a 2021. évre történő meghatározásáról (HL L 31., 2021.1.29., 31. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2022. évi halászati lehetőségeket, és az egyéb vizekben élő állományok vonatkozásában meghatározott bizonyos halászati lehetőségek tekintetében módosítja az (EU) 2021/92 rendeletet.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós haláshajókra kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet a rekreációs célú halászatra is alkalmazandó, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „alkörzet”: a 218/2009/EK tanácsi rendelet III. mellékletében meghatározott balti-tengeri, a Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) szerinti alkörzetek egyike⁷;
2. „teljes kifogható mennyiség” („TAC”): az egyes állományokból egyéves időszak alatt kifogható mennyiség;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „rekreációs célú halászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység.

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északkeleti részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.).

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

A teljes kifogható mennyiségeket, a kvótákat és – adott esetben – a velük funkcionálisan összefüggő feltételeket e rendelet melléklete határozza meg.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben előírt, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke és az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

E rendelet melléklete meghatározza a nem célfajoknak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli azon állományait, amelyek esetében el lehet térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől.

7. cikk

Halászati tilalmak a közönséges tőkehal szaporodóképes állományainak védelme érdekében

- (1) Május 1. és augusztus 31. között tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni az ICES 25 és 26 alkörzetben.
- (2) Az (1) bekezdésben megállapított tilalom alóli kivétel a következők esetében alkalmazandó:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatok lefolytatásakor maradéktalanul tiszteletben tartják az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételeket;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükörhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók;

- c) az ICES 25 alkörzet 50 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméteres szembőségű eszközzel, közvetlen emberi fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják.
- (3) Tilos bármilyen típusú halászeszközzel halászni február 1. és március 31. között az ICES 22 és 23 alkörzetben, május 15. és augusztus 15. között pedig az ICES 24 alkörzetben.
- (4) Az (3) bekezdésben megállapított tilalom alóli kivétel a következők esetében alkalmazandó:
 - a) kizárólag tudományos vizsgálatok céljából folytatott halászati műveletek, feltéve, hogy e vizsgálatok lefolytatásakor maradéktalanul tiszteletben tartják az (EU) 2019/1241 rendelet 25. cikkében előírt feltételeket;
 - b) az illetékes nemzeti hatóságok által kibocsátott hivatalos tengertérkép koordinátái szerint 20 méternél kisebb vízmélységű területeken kopolyúhálóval, állítóhálóval, tükörhálóval, fenéken rögzített horogsorral, horogsorral, sodortatott horogsorral, kézi horogsorral és orsós felszereléssel vagy hasonló passzív halászeszközzel halászó, 12 méter teljes hosszúságot el nem érő uniós halászhajók;
 - c) az ICES 24 alkörzet 40 méternél kisebb vízmélységű területein, legfeljebb 45 milliméteres szembőségű eszközzel, közvetlen emberi fogyasztás céljából nyílt vízi fajokra halászó uniós halászhajók, amelyek fogásait a kirakodást követően szétválogatják.
- (5) A (2) bekezdés b) vagy c) pontjában és a (4) bekezdés b) vagy c) pontjában említett halászhajók parancsnokainak biztosítaniuk kell, hogy halászati tevékenységüket a tagállam ellenőrző hatóságai bármikor nyomon követhessék.

8. cikk

A közönséges tőkehalra irányuló, az ICES 22–26 alkörzetekben folytatott rekreációs célú halászatra vonatkozó intézkedések

- (1) Rekreációs célú halászat keretében minden halász naponta legfeljebb [p.m.] egyedet tarthat meg az ICES 22 és 23 alkörzetekben, valamint az ICES 24 alkörzetnek az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön belüli részében kifogott közönséges tőkehalból.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 2022. február 1-jétől március 31-ig terjedő időszakban minden halász naponta legfeljebb [p.m.] egyedet tarthat meg az ICES 22 és 23 alkörzetekben, valamint az ICES 24 alkörzetnek az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön belüli részében kifogott közönséges tőkehalból.
- (3) A közönséges tőkehal rekreációs célú halászata tilos az ICES 24 alkörzetben az alapvonalaktól mért hat tengeri mérföldön túl, valamint az ICES 25 és 26 alkörzetben.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

9. cikk

Az ICES 22–32 alkörzetekben folytatott tengeripisztráng- és lazachalászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A halászhajók számára 2022. január 1-jétől december 31-ig tilos a tengeri pisztráng halászata az ICES 22–32 alkörzetekben az alapvonalaktól mért négy tengeri mérföldön túl. Az e vizeken folytatott lazachalászat során a tengeri pisztráng járulékos fogásai nem haladhatják meg a bármely pillanatban a fedélzeten tartott vagy az egyes halászati utak után kirakodott összes lazac és tengeri pisztráng 3 %-át.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

10. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.
- (2) A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése, valamint 4. cikke nem alkalmazandó abban az esetben, ha egy tagállam alkalmazza az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét.

11. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

12. cikk

Az (EU) 2021/92 rendelet módosítása

Az ICES 3a körzetben, valamint az ICES 4 alterület egyesült királyságbeli és európai uniós vizeiben, továbbá az ICES 2a körzet egyesült királyságbeli vizeiben élő norvég tőkehalra vonatkozó halászati lehetőségeket és a kapcsolódó járulékos fogásokat meghatározó, az IA. mellékletben foglalt táblázat helyébe a következő szöveg lép:

„

Faj:	norvég tőkehal és a kapcsolódó járulékos fogások				Övezet:	3a; az ICES 4 alterület egyesült királysági és uniós vizei; a 2a körzet egyesült királysági vizei			
	<i>Trisopterus esmarkii</i>					(NOP/2A3A4.)			
Év	2021		2022						
					Analitikai TAC				
Dánia	116 447	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.				
Németország	22	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.				
Hollandia	86	(¹)(²)(³)	p.m.	(¹)(²)(⁶)					

Unió	116 555	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)
Egyesült Királyság	11 745		p.m.	
Norvégia	0	(⁴)	p.m.	(⁴)
Feröer szigetek	0	(⁵)	p.m.	(⁵)
Teljes kifogható mennyiség	Nem releváns			

(1)	A kvóta legfeljebb 5 %-át a foltos tőkehal és a vékonybajszú tőkehal járulékos fogásai is képezhetik (OT2/*2A3A4). A foltos tőkehalnak és a vékonybajszú tőkehalnak a kvótába e rendelkezés alapján beleszámitott járulékos fogásai, valamint bizonyos fajoknak a kvótába az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdése szerint beleszámitott járulékos fogásai együttesen nem haladhatják meg a kvóta 9 %-át.
(2)	A kvóta kizárólag a 2a, 3a és 4 övezet egyesült királysági és uniós vizein halászható.
(3)	Az uniós kvóta kizárólag 2020. november 1-jétől 2021. október 31-ig halászható.
(4)	Válogató rácsot kell használni.
(5)	Válogató rácsot kell használni. Beleértendő az elkerülhetetlen járulékos fogások maximum 15 %-a (NOP/*2A3A4), amelyet bele kell számítani e kvótába.
(6)	Az uniós kvóta kizárólag 2021. november 1-jétől 2022. október 31-ig halászható.

”

13. cikk **Hatálybalépés**

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2022. január 1-jétől kell alkalmazni. A 12. cikket azonban 2021. november 1-jétől 2022. október 31-ig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről
az elnök